Sao Chổi May Mắn

Contents

Sao Chổi May Mắn **1**
1. Chương 1: Buổi Học Đầu Tiên . . . 1
2. Chương 2: Ký Ức Nhạt Nhòa . . . 3
3. Chương 3: Bộ Mặt Thật . . . 5
4. Chương 4: Bạn Thân . . . 7
5. Chương 5: Cool Boy Là Gia Sư . . . 9
6. Chương 6: Ghen Vì Yêu . . . 10
7. Chương 7: Lần Đầu Tiên . . . 12
8. Chương 8: Người Chủ Động . . . 14
9. Chương 9: Khi Yêu… . . . 15
10. Chương 10: Hoàn Cảnh . . . 17
11. Chương 11: Ôn Thi Cuối Kỳ 1 . . . 18
12. Chương 12: Sự Bất Ngờ . . . 20
13. Chương 13: Đêm Valentine . . . 22

Sao Chổi May Mắn

Giới thiệu
Trần Sao Băng (Nó) Enly (Bạn nó) Hoàng Anh Khôi (Hắn) Phạm Hải Đăng (Bạn nó)

Đọc và tải ebook truyện tại: http://truyenclub.com/sao-choi-may-man

1. Chương 1: Buổi Học Đầu Tiên

- Hôm nay, lớp chúng ta sẽ có 1 học sinh mơí chuyển đến._Bà cô dõng dạc

Nó bước vào, đứng trước cả lớp. Tụi đó nhìn nó say đắm và bắt đầu với những lời bàn tán xôn xao.

- Mặt hình trái xoan, đôi mắt to màu nâu,miệg trái tim, mái tóc xõa dài…

- Body chuẩn, làn da trắng hồng…

Bọn con trai nhìn nó ngơ ngác, đến nỗi bọn con gái phải ghen tỵ.

- Hứ! Thấy mà ghê! Chỉ có đi làm gái mới làm đẹp như zậy thôi!

Nghe cái giọng õng eọ, đã zậy mà còn làm cái mỏ cá trê. Nhìn thấy ghét! Không nói nhìu, nó đến chỗ ngồi cuả nhỏ đó rồi tặng cho nó 1 nụ hôn nồng nàn.

- Sao Băng!? Em làm cái gì zậy!

Con nhỏ sợ nó đến nỗi miệng sủi bọt mép. Bà cô thì lớn tiếg.Nó quát

-Thấy rồi mà còn hỏi. Đui à!

- Em…em…

Bả bức xúc đến nỗi khôg nói được tiếg nào, tay chân run bần bật.

- Tỏ ra vẻ mình khác biệt mọi người thú vị lắm sao? Nhỏ này sàm thật!

Giọg nói lạnh lùng phát ra từ bên ngoài cưả sổ. Tiếg giaỳ lộc cộc bứơc vaò lớp, 2 bàn tay bỏ vào 2 bên túi quần, áo thì bỏ hết ra ngoài, ăn mặc lôi thôi, quần áo xộc xệch. Tuy không phải là mẫu người nó thích nhưng hắn đẹp trai 1 cách lạ lùg. Đôi mắt toát ra vẻ cô đơn nhưng bên trog lại ẩn chưá điều bí ẩn, mũi cao, mái tóc màu nâu sẫm. Tụi con gái trở nên điên loạn.

- Á!… Cool Boy trường mik kià!

- Đẹp zai, học zỏi, con nhà zàu!

- Cậu ấy học lớp 11a1 bên cạnh mà…

- Mày là thằng nào!- Nó nhau mày.Có nhỏ naò thấy zai đẹp mà nói chiện zô duyên như nó khôg chớ!

Tụi con gái sát khí đằng đằng, mắt thì sắt như dao cạo. Nó bắt đầu đánh trống lảng, quay sag phía bà cô.

- Ờ…Chỗ ngồi cuả tôi đâu?

Reng…Reng…Reng…

Hố Hố Hố… Đúg là "Cầu được ước thâý" Nó cười thầm

Hắn về lớp, tụi con gái như muốn ăn tươi nuốt sống nó! Sợ quá, nó mún hét lên "ĐỪNG ĂN THỊT TÔI!!!" lắm rồi.

Thấy Hãi Đăg, nó mừg rỡ vẫy tay gọi, tụi con trai nkư mún ngất xĩu vì giọg nói thanh thoát đó

- Em họ! Cứu chị zới…

- Tui hok thích bị gọi là em họ đâu à nha!

Hải Đăng là em họ sống cùng nhà với nó. Ba mẹ cậu ta mất sau 1 vụ tai nạn cùg với ba nó… Sau đó nó Sock đến nỗi chẳng nhớ được gì nưã…Cậu ta đẹp zai đến nỗi giờ ra chơi tụi con gái lúc nào cũg đứg ngoài cưả sổ ngắm nhìn. Nó bĩu môi hỏi

- Ôg là HotBoy trườg mình hả! Ghê ta…

- Hj…

- Tên điên láu cá đó là ai zậy ta…?

Nó chỉ tay về phía hắn. Haỉ Đăng có vẻ buồn, đag nói chiện zui zẻ tự nhiên nó laị vô duyên nhắc đến tên tâm thần đó.

Hãi Đăg nhau mày vẽ khó hiễu rồi đáp câu hõi của nó 1 cách giận dữ

- Cậu ta là CoolBoy trừơg này!

- Cậu ta…

- E…hem…Bà hỏi nhìu quá rôì đó!

Cậu ta tỏ vẽ khó chịu

- Hj…

Nó chỉ biết cười trừ trước mặt Hải Đăng. Nhưg khôg biết từ bao giờ nó lại chú ý đến hắn nhiều thế. " Cậu ta… Khôg có bạn sao? Taị sao lúc naò cũg chỉ đơn độc như thế. Hả!? Chẳg lẽ hắn bị tự kỹ!?? Mình bị zj zậy nek? Ngu ơi là ngu."Nhưg tại sao mỗi khi nhìn vào mắt hắn nó lại có cảm giác nhớ lại mảh ký ức mog manh nào đó. Con ngừơi đó thật bí ẩn.

Nhưg…TAỊ SAO!!! Sao lúc này hắn lại chui đầu vào cưả sổ lớp nó! Mà đúg chỗ nó đag ngồi, 4 mắt nhìn nhau, mặt đối mặt, gầ…gần quá. Hắn nhìn nó chằm chằm.

Sợ quá, nó đã làm 1 điều daị dột.

BỐP!!!

Nó nắm cổ áo hắn rồi …đ…ấm…vào mặt hắn.Tụi con gái lúc đầu ganh tỵ, lúc sau hốt hoảg. Hai "Dòng" máu mũi bắt đầu chảy xuống. Hắn bị xịt máu mũi điều đó đồg nghiã với việc nó sẽ bị tử hình bởi tụi nữ sinh.

- Mày làm zj zậy!?

- CoolBoy trườg ta bị xịt máu mũi là do mày đó!- Con đỹ chó! Mày sắp bị đập rồi!

Hải Đăng tức giận lớn tiếg quát

- CÂM!!!

Tụi nó giải tán ngay lập tức. Côg nhận zai đẹp có quyền thật! "Ôi…mìk cũg mún làm HotBoy đẹp zai cơ" Nó thấy mà ham

Giờ ra về…

Nó và Haỉ Đăng cùg về nhà.

- Bà có sao khôg? Sau này tụi nó sẽ khôg để yên cho bà đâu…Bó tay bà lun!

Hải Đăg thở dài. Nó tỏ vẽ đág iu.

- Con xin lỗi mẹ Đăg…

- Mẹ tha cho con đó!

- Cám ơn mẹ! Ha ha ha…

2. Chương 2: Ký Ức Nhạt Nhòa

Cậu bé ngủ dưới gốc cây sau vườn. Nó tò mò, không ngăn được tính hiếu kỳ của mình, nó đã leo rào lẻn đến chỗ hắn. Ngắm cậu ta thật lâu, nó chìm vào giấc ngủ. Đến khi tỉnh dậy. Hắn ngắm nhìn nó say sưa, đôi mắt lạnh lùg đẹp mơ hồ,"Cậu ấy khôg giận vì tôi đã lẻn vào đây sao?"

- Nhỏ nào zô duyên, mất nết lẻn vào đây zậy!

HẢ!? Cậu ta khác xa còn hơn trí tưởng tượg cuả tôi nưã!

- Mày là thằng nào!

Nghĩ lại nó zô duyên còn hơn cái chữ "zô duyên nưã! Nó vội vàg:

- Xin lỗi…Xin lỗi! Tui ra liền!

Mất mặt thật! Nó vội vàg đứg dậy. Váy nó bị vứơng cái zj đó. Quay đầu lại, hắn ta đag giữ nó lại

-Kéo váy tôi thì làm sao tôi về được…

- Đừg đi…Tôi…cần bạn. Thực sự rất cần.

Nó nhau mày vẽ bùn bã

- Một con người thật sự cô đơn, cho dù cậu khôg mún bộc lộ cảm xúc nhưg lại luôn khóc một mik. Tôi thấy điều đó khi lần đầu tiên nhìn vào mắt cậu. Từ nay tui zới ôg là bạn.

- Hưá!

- Hưá!

Ngày hôm sau…nó đã quên hết mọi chuyện chỉ vì chấn thưog nặg ở đầu trog 1 tai nạn xe. Nó chẳg còn nhớ gì nưã. Hình ảnh cậu bé ấy cứ mãi xuất hiện trog tâm trí nó. "Cậu ấy…là ai?"

Mở mắt ra, 2 giọt nước mắt lăn trên má nó. Nó bước xuống giường rồi chuẩn bị đi học.Vưà bước vào cổg trường, nó đã nghe những lời đồn điếc tai, còn có tờ rơi tụi nữ sinh bêu xấu nó dán khắp nơi.

-Dở hơi! - Nó nhau mày tỏ vẻ khó chịu.

- Mẹ nhỏ đó làm gái mới có tiền nuôi nó đó!

- Nghe nói ba nó là giám đốc cuả 1 côg ty bị phá sản, vì cứu nó trog vụ tai nạn mà ba nó chết đó!

- Đúg là đồ mag đến bất hạnh cho người khác! Ba nó mà nó cũng không tha.

Giống như những người khác, tụi nó ai cũng nhìn nó với ánh mắt tỏ vẻ khó chịu, khinh miệt nó. Đj lên hành lang, nó nghẫm nghĩ, đầu óc cứ để đâu đâu

- Á!?

Nó đụg phải 1 cô gái ỡ trước cửa lớp.

- Xin lỗi, xin lỗi

Nhõ đưa khăn tay cho nó.

- Tôi bất cẩn quá!

- Khôg, tôi hậu đậu quá! Đầu óc cứ để trên mây.

- Mik là Enly, học cùg lớp với bạn.

- Tui là Sao Băng

Họ nói chiện thân thiết lúc nào khôg hay. Suốt 2 tháng, họ luôn đi cùg nhau.Giờ ra chơi nó xuốg căntin mua giùm Enly vài món đồ.

Hắn nói thầm vào tai nó vẻ giận dữ mà cũg có chút quan tâm.

- Lưạ bạn mà chơi, ngu dại mắc bẫy.

- Là…m zj zậy!? Tôi khôg hiểu zj hết!

- Ngu như bò đội nón.

Hắn lạnh lùg quay đj.

- NEK! Tự nhiên nói tui ngu như bò, zậy là sao!?

Nó cg chẳg hiểu, cái zj mà mắc bẫy?

Giờ ra về… Nó thắc mắc, tụi trog lớp hoãg sợ

- Enly bị tụi nữ sih bắt đi rồi!!!

- Tại mày đó Sao Băg! Tụi nó biết Enly chơi thân với mày nên mới bắt Enly đj đó! Hu…

- Đồ mag đến bất hạnh cho người khác!

Nó vội vã chạy về phiá sau trường. Trog đầu nó lúc đó chỉ lập đi lập lại mỗi câu: “Enly, mik xin lỗi, mik đúg là đồ xui xẻo”

Đến đó ko thấy Enly đâu, nó chỉ thấy tụi nữ sih cá biệt đứg đó.- Enly đâu!- Nó vừa thở dốc vừa gắt gõng

- Nó bị tụi tao nhốt rồi.

Nó nhau mày.

- Tụi mày muốn zj!

- Nhỏ này chảnh chó thật!

- Tại sao tụi mày phải làm vậy!

- Tụi bây! Nghe lời thủ lĩnh “Đầu lâu”, đập chết nó cho tao!

“Thủ lĩnh ”Đầu lâu“?! Ái!? Đau quá! Tôi…tôi…cho dù có đau cỡ nào tôi cg khôg khóc đâu. ”Nước mắt ơi…đừg rơi. Đừg để ai nhìn thấy mày. Đừg tỏ ra là 1 con ngừơi yếu đuối…” Trog 1 khoảg khắc, nó đã nhớ ra điều zj đó.

- Đập chết nó đj!

BỐP! BỐP BỐP!

“Á! Tụi nó giựt tóc đau quá! Cầm cây đập mik nưã!Mik…chết mất!”

- Tụi mày làm zj zậy?

Giọg nói trầm, tụi nó hoảg sợ bỏ chạy, hìh ảnh mờ ảo…Nó đã ngất đj lúc nào khôg hay.

3. Chương 3: Bộ Mặt Thật

Nó mơ hồ “Tôi…đag ở đâu đây?”

- Tỉnh rồi! Con đói ko? Mẹ lấy gì cho con ăn nha!

- Hải Đăg đâu mẹ?

- Nó đj học rồi.

- Hôm qua ai đưa con về?- Nó mệt mõi

- Hải Đăg, nhưg đã có chuyện zj zậy. Người con đầy thưog tích nặg nề.

- À…Con bị té xe đạp thôi!- Nó đau khắp mình nhưg vẫn gượng cười

- Ừa…để mẹ nấu cháo cho con ăn.

Lúc nào nó cg nói dối bà, nó sợ bà sẽ lo lắg. Cho dù bà có làm công việc nhàn hạ, thấp kém bao nhiu đj chăg nưã nhưg bà lun quan tâm đến nó.

Nhưg…thật kỳ lạ…người đã cứu mik đâu phải là Hải Đăg?- Nó thắc mắc

- Bà khoẻ chưa?

- Ôg đj họx về rùi hả?

- Mới về…

- Tui mún hỏi ôg cái này. Thủ lĩnh đầu lâu là ai zậy!

- Nghe nói cô ta là học sinh cá biệt trừơg mik, cũng chưa từg có ai nhìn thấy mặt cô ta bao giờ.

- Hôm nay Nhi có đj học ko?- Nó lo lắg

- Có!

-Ừm…cám ơn hôm qua đã cứu tui…

Hải Đăg lưỡg lự, vẻ mặt cậu ấy lo âu.

- À…Ừ…Khôg có gì!

10 giờ đêm…

- Mẹ! Con ra ngòai daọ 1 lát.

Nó vọt ra ngoài, vừa đj vưà ngẫm nghĩ. Taị sao tôi lại có cảm giác người đã cứu tôi laị là 1 người khác? - Nó cứ thắc mắc khó hỉu từ hôm qua đến giờ.

Đi đến con hẻm vắg…

-Á!?

Nó giật bắn, hoãg hốt, nó cố thét lên nhưg khôg được. Tay ngừi con trai đó bịt miệg nó. Giọg nói trầm quen thuộc lại cất lên.

- Im lặg…

Một đám người vội vã chạy ngang qua trước mặt nó. Đag đóg phim hành độg hã!?- Nó cố trấn an mình.

- Tìm cậu chủ mau!

- Bà chủ dặn phải đưa câụ ấy về!

Hắn thả nó ra. Nó tò mò quay mặt lại, thì ra……tên tự kỷ!!!!!!- Nó hốt hoãg

Nó và hắn đến côg viên.

- Giờ này cô đj đâu?

- Đj daọ Còn anh, giờ này đi đâu?

- Tôi…tìm người…

- Hả!!

- Tối ngày nào cũng lẻn ra ngoài để tìm cô ta.

- Tại sao phải tìm?- Nó khó hĩu

- Cô đã khôg giữ lời hứa. Tôi…ghét cô…

- HẢ! Anh….anh nói sao!?- Nó ngạc nhiên

- Muộn rồi, tôi về đây.

Anh ta cũng giỏi đánh trống lảng thật!

- Ê! Cám ơn hôm qua đã cứu tui!

- Tên đó noí với cô à!

- Ai?

- Tôi ko cứu cô, đừg có biạ đặt.

Hắn quay lưng đj.

- Cám ơn…!- Nó cười mĩm

Hắn quay mặt laị, mặt đỏ như trái cà chua.

- Đừg có chơi với con nhỏ đó nưã. Tôi chỉ nói zậy thôi.

Nhi!?

- Xin lỗi, tôi khôg làm được. Mà Nhi cg có làm gì sai đâu chứ!

Nó chạy về.

- Đồ ngốc, giống hệt lúc cô lẻn vào nhà tôi.

6h sáng…

- Bọn ăn hại! Tao nhử được con nhỏ đó thì tụi bây phải lo phần còn lại chứ!

- Nhưg thủ lĩnh…tại sao Anh Khôi Cool Boy trườg mik lại biết…

- Con nhỏ đó dám mê hoặc Cool Boy trườg mik!

- Vậy bây giờ phải làm sao? Thủ lĩnh!

- Tụi mày cứ làm theo sự sắp xếp cuả tao. Làm nó phải hối hận.

- Nó đến trườg rồi.

- Thôi tao vào lớp chờ nó đây.

Nó vào lớp thấy Nhi đag đợi mik. Mừg rỡ chạy đến chỗ Nhi nó quan tâm hỏi:

- Nhi! Hôm đó bà có sao khôg?

- À…Tụi nó thả mik ra rồi.

- Tụi nó có làm zj bà khôg?

- Kh…ô…g…

- Mừg quá…

Nhi nhìn xuống chân nó hỏi.

- Sao bà đj chân khôg zậy? Giày trog tủ đồ của bà đâu?

4. Chương 4: Bạn Thân

Nó gãi đầu cười khí thế.

- Ha…Ha…Ha! Chắc hồi sáng tui quên mag giày đj học.

Rõ ràg bị tụi đàn em cuả mik đổ lọ mực vào giày mà!

- À…Sao bà kôg mặc đồg phục mà lại mặc quần tây áo trắg zậy? - Nhõ cố ý hỏi

- Hj…Hôm qua tui hậu đậu quá nên ướt nguyên bộ quần áo lun.

Sao nó khôg nói là bị cắt? Mà còn cừơi zui zẻ là sao?!

- Ư…à…

- Hôm nay có tiết học bơi đó!_Nó nôn nao

Nó thắc mắc từ nãy đến giờ, khôg bik Nhi nghĩ gì mà mặt cứ trầm ngâm.

- Nhi ! Nhi !

- Ơ…Hả! Ừ.

- Bà bệh cảm hả? Có sao khôg?

Nhi phất tay nó quát:

- THÔI ĐI!

Rồi chạy đj. Tôi đã làm sai chuyện gì sao!?- Nó buồn bã.

Giờ ra chơi…Nó ra khỏi cổg trườg tìm Nhi .Đến côg viên, cậu ấy đag…hút thuốc!? Nhi …

Bọn côn đồ đó…

- Nè cô em, chơi với tụi anh chút đj!

- Buôg tôi ra!

Nhi vùg vẫy. Nó xôg ra nắm đầu tụi côn đồ

- Đập cho tụi mày 1 trận nhớ đời, dám đụg đến bạn tao.

BỐP BỐP! BỐP BỐP!

Đag ở đỉh cao phog độ, nó khôg bik rằg tên kia cầm gậy đag đứg sau lưg nó.

BỐP!

!? Hắn đã đập cho tên đó 1 trận nốc ao.

- Chạy!

Nó la lên rồi kéo tay Nhi chạy.

- Hộc! Hộc!Hộc!

- Dừg lại đj!

Nhi hét lên. Nó khựg lại.

- Tại sao lại cứu tôi!

- Vì bà là bạn tui.

- Tôi là thủ lĩnh Đầu lâu đó!

- Tui…khôg quan tâm. Tui khôg cần bik lý do tại sao bà làm vậy. Tui chỉ mún tụi mik là bạn với nhau như trước thôi…Vậy khó lắm sao?- Nó nhau mày rớt nước mắt

Cô ấy khóc nức nở. Nó chìa tay ra trước mặt Nhi

- Làm hoà!

- Làm hòa…Hic…

- Đàn bà ưá nước mắt thật!

- Tôi khóc hồi nào? Mà nãy giờ anh đj theo tui hả!

- Tìh cờ thôi!

- Nói dối dở thật!

- Vòg 1 có bao nhiu đâu mà cứ ham mún cái chiện đó zậy!

- Nhi , tụi mik về lớp đj. Nghe tên này nói, chắc có ngày tức trào máu họg quá!

- Ưà! Cg trễ lắm rồi.

Vào lớp, tụi nữ sinh nhìn nó rồi liếc Nhi . Chắc có lẽ tụi nó đã bik chiện.

Nó cg khôg hiểu tại sao Hải Đăg ko nói chuyện với nó cả ngày nay.

Giờ ra về…

- Từ nay tôi sẽ khôg làm thủ lĩnh đầu lâu nưã.

- Mày dám! Cuối cùg mày sẽ phải hối hận.

Nhi làm lơ, đi ra ngoài cỗg trường. Nó đag chờ.

- Về thôi! Về thôi!- Nó mừg rỡ

- Umk!

5. Chương 5: Cool Boy Là Gia Sư

Mặt nó hầm hầm, vừa đi vừa giẫm mạnh chân xuống đất (Chậc chậc….Tội nghiệp…lún đất thj sao!?)

Suốt 1 tuần nay nó và Hải Đăg ko nói với nhau câu nào hết. Vầy mà hôm nay cậu ta đã làm nó bị bắt quả tang bao nhiu lần. Ăn vụg, chơi game, dùg phao trog giờ kiểm tra…tức chết đj được! Đã vậy nó ko thèm về chug với cậu ta nưã.

Về đến nhà…

- Á!Á!Á!Á!Á!Á! Hắn……hắn…..

- Từ nay, cậu ta sẽ là gia sư của con.

- Anh về đj! Và đừg bao giờ bén mãn tới cái nhà này nưã!

Mẹ nó mài dao 1 cách nhiệt tình. Cười nham nhở

- Mẹ bik là con ghét học lắm mà!

- Dạ…Con học liền!- Nó gật đầu khí thế

- Vậy mới được chứ con iu!

Vừa đúg lúc Hải Đăg về đến nhà.

- Dì để con kèm cũg được mà!

Cậu ta giận mà ko nói chiện với nó mấy ngày nay. Vậy mà giờ…

- Đúg đó mẹ! Đỡ tốn kém mà còn hiểu được bài nữa!

Hắn lạnh lùg lườm Hải Đăg.

- Tôi sẽ ko lấy tiền học phí mà còn dạy gấp đôi giờ học và những bộ môn khác.

Hải Đăg cũg ko chịu thua.

- Trìh độ cuả anh được bao nhiêu mà đòi hơn thua với tôi!

- Liệu cậu có nghiêm túc dạy cô ta ko?

Hải Đăg tức giận quát

- Vậy ko lấy tiền học phí là có mục đích zj!

- Tôi khôg bàn cãi với lọai Đàn bà như cậu nữa.

- Anh nói ai là đàn bà hả!?

Cool Boy vs Hot Boy sao? Vẫn cái bản tính băg giá trước giờ của hắn mà! Hắn quay sag nó.

- Sau giờ học ở trừog, tôi sẽ đến nhà cô.

Hắn đưa nó thời khóa biểu đã được in sẵn rồi đi về.

- Ê! Tiền học phí là bao nhiu zậy?!!

- Chẳg phải tôi nói rồi sao?

- Khôg lấy tiền học phí!? Anh điên hả?- Nó hét lên

Hắn ra khỏi cửa rồi đj về. Một tay bỏ vào túi quần, 1 tay xách cặp mág trên vai. Nhìn hắn từ đằg sau. "Dág ngừi cao ráo, tấm lưng dài và rộg. Thoạt nhìn trông rất cô đơn. Cái khoãg cách thật gần cho dù hắn có cách tôi xa đến mấy. Tôi tự hõi….cái cãm giác này….kỳ lạ đến mức khiến tôi cãm thấy mìh khôg giống nkư con ngừi tôi trước khi gặp hắn…"

Buổi ság ở trừơg…

- Nhi ! Chờ tui ở cổg trừơg có lâu ko?

- Tui cũg mới tới thôi hà!

- Zô trừơg thôi!

- Ukm!

Như thừơg lệ, vẫn phải nghe những lời đồn đó.

- Đeo cái này!

Nhi nhét vào tai nó cái tai nghe. Mỗi đứa 1 cái. Tuy vẫn còn nghe thấy tụi nó xầm xì nhưg trog lòg nó laị đỡ 1 phần nào vj có Nhi rùi!Lúc nào nó cũng giấu những người khác chuyện nó và Hải Đăg sốg chug với nhau. Vì vậy, những lúc đi học thj nó lại đi trước.

Nó vào lớp cùg với Nhi . Tụi nữ sinh lúc nào cũg nhìn nó với vẻ mặt khó chiụ. Đột nhiên…

- Sao Băng! Tui thích bạn!

Trước mặt nó là 1 cậu con trai. "Cậu ta đag tỏ tìh 'Côg Khai' với tôi sao!?"- Nó ngạc nhiên

6. Chương 6: Ghen Vì Yêu

Hắn từ ngoài cửa sổ bước vào lớp, vẫn kiểu tác phong đó, áo bỏ ra ngoài, hai tay bỏ vào hai bên tuí quần. Vẫn cái thái độ lạnh lùg đó, tỏ vẻ khôg quan tâm. Nhưg…hắn ăn zj mà mặt đỏ như khỉ ăn ớt zậy?

Đến ngồi cạnh chỗ ngồi cuả nó.

- Cô ta sẽ từ chối cho coi.

Hắn…noí zj zậy!?Mặc dù khôg phải là lần đầu tiên nó được nghe 1 câu tỏ tìh. Vậy mà hắn đã làm cho cậu ta quê xệ cái mặt ruì. Cậu ta giận dữ quát

- Nếu khôg phải vậy thj sao!!!

Hắn cười nhếch mép.

- Tự tin thật. Vậy hôn cô ta đj

Hắn noí rồi lườm sag nó, sát khí phừg phừg, hai mắt trợn trắg, miệg cười giận dữ.Nhìn mặt hắn mà nó có thể đọc ra chữ 'Đừg Để Thằg Đó Hôn Cô. Nếu Khôg Thì Đừg Trách!!!'

Nó run cầm cập, nhìn mặt hắn mà sợ điếg hồn.

Nó định từ chối nhưg mụn quá ruì…ặc…NỤ…HÔN ĐẦU ĐỜI CUẢ TÔI…!?…Ặc…Cậu ta liều 1 phen lun rồi. Nhưg…tại sao…

- Sao Băg!? Bà khôg coá chút cảm giác gì hết hả!?- Nhi hoảg hốt.Tụi trog lớp cũg sợ khôg kém. Nó cũg thắc mắc tại sao mik lại khôg…

- Nó là less !?

- Zậy mà tao cứ thắc mắc lúc nó mới vào lớp mik là nó hôn môi tao Chụt chụt ruì. Hả!? Zậy là nó đag để ý tao đó hả!

- Mừg quá! Zậy là nó khôg nhắm vào Cool Boy zới Hot Boy trườg mik ruì!

- YaHoo!!!

Tuị nữ sih còn rủ nhau đj ăn mừg, karaokê.Tuị nó còn quay sag định rủ hắn thì…Bất chợt, hai mắt nó mở to, mặt đỏ như trái cà chua. Hắn…hắn hôn tôi. Nụ hôn ngọt ngào, muì hương bạc hà thơm ngát, làn gió nhè nhẹ. Đôi mắt đẹp mơ hồ, tôi có thể cảm nhận được hơi thở ấm áp từ hắn. Tim nó đập loạn nhịp, hơi thở gấp gáp, cảm xúc lẫn lộn. Cảm giác gì thế này!? Tại sao!?Một lúc sau, hồn cuả nó mới bay về xác. Nó mạnh tay đẩy hắn ra.

- Anh…ĐỒ BIẾN THÁI!!!

Giờ mới để ý, nãy giờ có muì gì khét khét. Quay sag tuị nữ sih, sát khí nồg nặc. Tuị nó cười gian.

- Tính sao đây…Hé hé hé. Rượt nó tuị bây!!!

- ÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁ!?

Tuị con gái trong trườg huà nhau rượt nó . Hết rượt ngoài sân, lớp họx. Hết chuyện, nó trốn trog nhà vệ sinh nam cũg săn lùg nó cho bằg được.Nhi cũg vj nó mà bị liên luỵ. Thật ko hiểu nỗi tụj con gái. Hazi

~~- Tuj…tui xin lỗi bà nha Nhi !

Nhi lắc tay, cười diụ dàg.

- Hok sao đâu. Tuị nó chỉ xé tập sách, kèm với vài cú đấm thôi mà! Bà còn bị nặg hơn tui nưã. Còn đứg đó xin lỗi tuj nưã là tuj đập thêm mấy cú nưã bây giờ!

- Mấy chiện nhỏ nhặt đó ko có xi nhê zj tui đâu- Bye!

- Bye!

Nó vào nhà, nhìn thấy Hải Đăg đag ngồi trog phòg khách. Nó rón rén.

- Hôm nay bà có giờ họx với tên đó khôg?

- Ờ…có…

-Ngưì bà bầm dập như zậy cũg là tại tên đó?

Nó gật đầu.

- Hôm nay mẹ bà vắg nhà.

Nó gật đầu

- Vậy thj tui sẽ giám sát hai ngưì trong quá trình học!

Nó cũg gật đầu

- Yes!!!

Hả!?!?!??- Nhìn mặt nó đúg tếu

Tui…tui tui vưà mới đồg ý cái zj zâỵyỵ!

Giờ học thêm…

Vẻ mặt cười gian cuả Hải Đăg khiến nó rất khó hiểu. Còn hắn chưa dạy nó được chữ nào mà cứ lườm Hải Đăg với vẻ mặt khó chiụ.

- Mời cậu ra ngoài, cứ ở đây thj cậu sẽ làm cô ta mất tập trug. Zậy thj làm sao hiểu được bài!

- Nèk! Nãy giờ tuj có học được chữ nào đâu!- Nó tức giậnHắn quê xệ bịt miệg nó lại. Hải Đăg lên tiếg.

- Sẵn tiện tôi nói cko cậu bik, tôi sẽ là người quản lý việc học tập cuả cô ấy.

- Nực cười, rõ ràg người gáh vác việc đó phải là tôi. Đág lẽ cậu phải thấy hạh phúc vj ko bị cô ta tra tấn 2 cái lỗ tai chứ.

- Cậu ko thích thj để tôi dạy!

- Vj cô ta học ngu quá nên tôi mới gíup thôi!

Ôi…nhiù lúc thj 2 tên này cứ như đàn bà ấy!

- Vậy thj bây giờ tôi sẽ làm việc đó!

- Còn chưa noí, ai cho cậu vào phòg zậy

Hải Đăg chỉ tay về phiá nó. Hắn nhau mày tỏ vẻ khó chiụ.

- Học đến đây được rồi, tôi về đây.- Hắn giằg vặt

- Vậy thj càg tốt! - Hải Đăg cười thầm

- Vậy thj về đi, anh cũg có dạy tôi đc chữ nào đâu!- Nó la lên

Hắn ra khoỉ cưả rồi lạnh nhạt toan bước đi

7. Chương 7: Lần Đầu Tiên

Tại sao tôi lại cảm thấy khó chiụ đến như vậy!?

- Bây giờ tui dạy cho bà nhen!

- Thôi khoỉ, tui mệt rồi…

Nó khôg còn tâm trạg để làm zj nưã. Hắn quan trọg đối với tôi đến thế sao?…

Trước vụ tai nạn đó…tôi…đã từg gặp ai và đã hưá zj….Đau quá….

- Ờh…bà cứ nghỉ ngơi đi, tui lấy nước cho.

Vẻ mặt cuả Hải Đăg buồn rười rựi.Buổi tối, nhớ đến nụ hôn ấy, nó khôg thể nào nhắm mắt ngủđược. Ánh mắt mag vẻ huyền bí, bàn tay ấm áp chạm vào môi rồi hôn nó. Nụ hôn nhẹ nhàng tưạ như lôg hồg, làn gió thoang thoảg muì hươg bạc hà. Cho dù nụ hôn ấy chỉ lướt qua trog 1 khoảg khắc nhưg nó lại in sâu trong trí nhớ cuả nó….Nó chạm lên môi mik, nhớ đến cảm giác ấy. Tim nó đập loạn như muốn bay ra khoỉ lòg ngực, trước mắt nó như 1 khoảg trời mog manh. Ánh mắt từ hắn thật ấm áp, diụ dàg hơn so với những lúc bình thườg lạnh lùg toát 1 vẻ cô đơn. Mỗi lần nhìn vào đôi mắt ấy nó cứ ngỡ…hắn chỉ dành mỗi ánh mắt ấy cho riêng nó mà thôi.Buổi tối, cứ mỗi lần nghĩ đến hắn là ko tài nào ngủ được. 8h Lăn đi lăn lại trên giườg, 10h đi ăn đêm, 11h đếm cừu trog tranh, 12h xem TV, 1h ság chơi điện tử. Cuối cùg, nó úp mặt xuốg gối rồi…

- ÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁ!!!!!!!! 6h Hải Đăg với nó ở nhà ăn ság.

- Sao Băg! Sao Băg!!!

- Hơ….

- SAO BĂNG!!!

- Á!? Lũg màg nhĩ tui rồi!- Nó la lên- Tự nhiên hét vào lỗ tai tui à! Ôg điên hả!- Nó tức giận quát

- Bà sao zậy?

- Ờ…có sao đâu! Tui bìh thường mà!

-Nước tương thì bà rót zô ly sưã còn sưã thì bà trộn với cơm, thịt, cá thj hok ăn rồi đem èo với chó ăn mà còn bốc lên ăn chung với nó nưã. Bà có sao hok zậy.

- Hả!? Oẹ….sao nãy giờ ông không noí sớm!

- Thấy bà ăn ngon wá nên tui ko dám nói!

- Thôi! Đi học!

- Sao Băng!

- Cái zj!!! Bực mình hà!!!

- Giày…cuả tui…

Nó nhìn xuống chân, trợn mắt lên, đôi giày nó đag mag là giày của Hải Đăng. Nó quê xệ

- Ờ…thj trả nek!

Sáng đến giờ mik bị sao zậy ta!_Nó chạy đến cổng trường.

-Nhi !

Nó vẫy tay goị.

- Bà thức khuya lắm hả? Mắt bà có quần thâm gấu trúc kià! Nhìn y hệt nó lun á!- Nhi hỏi mà cười khúc khích.

- Thôi…vào lớp ik!- Nó mệt mỏi

Giờ ra chơi…….Năm cấp 1 đến năm cấp 2. Giờ ra chơi lúc nào cũng zậy. Nó luôn ngồi trog lớp, cạnh cửa sổ. Đến giờ vẫn vậy, nó chưa 1 lần nào bước ra khoỉ lớp (Trừ lúc ra về). Chạm vào cưả sổ, nó luôn chăm chú nhìn ra sân trường. Ánh mắt nó nhìn mơ hồ, không hiểu tại sao lúc nào nó cũng chỉ nhìn ra ngòai cưả sổ. Nó đag tìm kiếm thứ zj cơ chứHay…có lẽ…tôi…đag tìm kíêm 1 ai đó? Mỗi lần nhìn ra cưả sổ, nó luôn tự hoỉ mik 'Người con trai mà tôi đag tìm kiếm có thật sự tồn tại không?' Tuyệt chủng hết rồi sao? 'Không lẽ tôi đag tìm một nưã cuả mik? Nhưng mẫu người tôi thích hoàn hảo đến mức nào mà khiến tôi phải buâng khuân đến như zậy?'Miệg noí 'KHÔNG' nhưng trái tim nó luôn hét 'CÓ! CÓ! CÓ!'.

- Ra ngòai đj mua đồ ăn vặt với tui đi! Sao bà cứ ngồi ì trog lớp hoài zậy. Thàh heo thì đừng có khóc lóc với tui nhen!

Nhi kéo tay nó.

- Thôi…tui sợ ra ngoài lắm!- Nó úp mặt xuống bàn

- Zậy tui mua gìum bà nhen…

- Cũng được…

Mặc dù noí rằng nó sợ nhưng…..thật ra nó đag tìm kiếm 1 ngừi mà nó đã từng quen bik và đã từng lãng quên…Mấy ngày nay, hắn không đến lớp để chọc ghẹo nó như thường ngày. Cũng ko đến dạy kèm cho nó. Nó cãm thấy thật trống trãi.

- Ê! Bà có thích Cold Boy trường mik hok?

Nó đag nóc chai nước, Nhi vưà dứt tiếng…

- Phụt…! Khụ khụ…Ặc….khụ khụ…ặc…khụ…

Nó bị sặc trầm trọng, nước chảy ròng ròng từ hai lỗ muĩ chảy ra.

- E…hem! Không có hứng thú với lọai người đó! - Nó vờ lạnh lùng- Zậy mẫu ngưì cuả bà như thế nào?

Tôi…thực sự không bik mik đag tìm kiếm cái zj cả…

- Sao Băg!

- Thôi, vào học rồi, bà về chổ ngôì đi.

- Chỗ bà đag ngồi là chỗ cuả tui mà!

- Ờ…thì tui kêu tui về chỗ mà!- Nó quê…

Cho dù nó khôg ngồi cạnh caí cưả sổ. Nhưg lúc nào no cũg nhìn qua đó. Lúc nãy câu trả lời cuả tôi có thật lòg hay ko?

8. Chương 8: Người Chủ Động

Hôm nay về đến nhà…

- Anh…

Hắn đag ở ngay trước mặt nó, nó hoảg hốt.

- Học baì thôi. Sắp kiểm tra giưã họx kì rồi.

Hắn…hắn quan tâm tôi…- Mặt nó đỏ ngầu

- Sao khóc zậy? Bụi bay vào mắt à?

Hắn hỏi câu đó mà mặt đỏ phừg phừg.

- Tôi…tôi…à…ờ…tôi bị đổ mồ hôi qua mắt…hix…

Hắn như đag nhịn cười, môi cứ bậm lại.

- Đừg có hiểu nhầm, tôi chỉ ôn thi cko cô thôi! Ở đó mà mơ mộg hão huyền!- Đừg có khóc nưã. Nước mũi chảy mênh môg kià.

- Tui hok có khóc…tui bị đổ mồ hôi qua mắt…

- Khục!…ưà…

Hu…hu..hu..

Đột nhiên hắn áp vai vào mặt nó. Ánh mắt từ hắn thật diụ dàg. Hắn noí thầm vào tai nó.

- Nhớ tôi rồi hả.

CÁI GÌ!?

- Mày hả bưởi!!!

Nó đấm vào mặt hắn 1 phát.

- Khôg ngờ tôi xém bị mắc quả lưà cuả anh. Lưà tui hả? Đâu có dễ! Á…HA…HA…HA…HỐ…HỐ…HỐ!

- Thật…đau quá…

- Dùg mỹ nam kế với tôi ko có ăn thua zj đâu! Nhớ anh hả? Còn lâu! Never!….Khôg bao giờ và đừg mog chờ!

- Bắt đầu bài học đi. Nhảm hoài.

- Định lưà tui nưã chớ zj! Hôm nay tui ko họx đó! Làm zj tui. Mách với mẹ tui àĐúg là tôi quá chủ quan.

- Lần sau mà còn lười học nưã thj đừg có trách mẹ. Bây giờ mẹ có việc phải đi rồi.

Hắn…hắn…

- TÊN CHẾT BẦM! KHỐN NẠN! NGÀY MAI GẶP, TÔI SẼ CẮT TIẾT ANH. TÔI ĐAG THÈM MÁU LẮM RỒI ĐÂY!!!!!

Dám mách với mẹ tôi…

- Cái đồ nhiù chiện! ĐỒ NHIÙ CHIỆN! ĐỒ BÊ ĐÊ!

Trên lớp học…

- Trần Sao Băg! Sao Băg!

Gật

- Em bị điên hả!

Gật

- Trò bị less hả?

Gật

- DẬY MAU!!!

Nó giật bắn.

- Tên chó điên! Tôi sẽ cắt tiết anh!

Nó hoảg hốt, ôg thầy giáo đag đứg trước mặt nó!?

- Em bị sao zậy hả! Có biết là em sắp phải thi giưã học kì rồi ko! Vậy mà em còn ngủ gật trog lớp nưã sao!- Tôi thật ko hiểu nôỉ em, em mới chui lỗ ckó ở bệnh viện Bình Minh ra hả!

Gật

- TRẦN SAO BĂNG!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

- Á! Lũg màg nhĩ rồi! Tên bê đê nhiù chiện!!!

- Grừừừ…!…EM RA NGOÀI HÀNH LANG ĐỨNG CHO TÔI!!!

Nó mắt nhắm mắt mở.

- Hả?

- ÁÁÁÁÁÁÁÁÁ!!!_Ông thầy điên tiết

Giờ ra chơi, vị trí nó lun ngồi vẫn là cái cưả sổ đó.

9. Chương 9: Khi Yêu…

- Bà sao zậy! Buồn ngủ lắm hả?

Nhi quan tâm.

- Ukm…

Nó nhìn ra ngoài cưả sổ. Lúc nào cũg zậy. Hắn cứ như miếg bánh thơm ngon hấp dẫn cả vươg quốc kiến. Hắn đag noí chuyện vơí 1 bạn nữ, tại…tại sao trôg 2 ngưì họ có vẻ thân mật đến vậy. Tim nó bắt đầu nhoí lên, nước mắt chảy khôg ngừg. Nó úp mặt xuốg bàn. Enly hoỉ .

- Bà bị đổ mồ hôi qua mắt hả Sao Băg?

- KO! Tui hok bị đổ mồ hôi qua mắt! Tui đag khóc…hix…hu…hu..

- Tại sao?

- Ờ…hix…tui…tui vưà mới tăg thêm 3kg.

- Bà này! Làm tôi điếg hồn.

Nó ngại noí với Nhi mà cũg sợ noí chiện với Hải Đăg nưã. Để tráh bị nghi ngờ rằg nó và cậu ta sốg cùg nkà nên rất ít tiếp xúc với nkau ỡ trườg.Giờ ra về…nó chợt thấy hắn đi cùg với cô gái đó.

Tim nó lại nhoí hơn, khóe mắt cay cay. Tại sao nước mắt lại đắg đến thế? Nhi quan tâm.

- Bà…khóc hả?

Nó lau nước mắt, bậm môi để Nhi ko nghe đựơc tiếng nấc.

- Tui ko có khóc!…Tui bị đổ mồ hôi qua mắt…hix…

Nhi thở dài như đã hiểu nó rất rõ.

- Nín đi! Mắt bà sưg hết lên rồi kià.

Nó la lên.

- Đã noí là tui ko có khóc mà!!!

Nhi gật đầu

- Ưà ưà!…bà bị đổ mồ hôi qua mắt.

Mỗi lần nhìn thấy hắn đi cùg với ngưì con gái nào khác thì tim nó như thắt chặt lại.

Hôm nay hắn đến nhà dạy kèm cho nó.

Nó nhau mày tỏ vẻ khó chiụ.

- Hôm nay tôi bận rồj!

Nó cứ tưởg hắn sẽ bỏ cuộx. Nhưg hắn lạh lùg đáp nó 1 câu.

- Kệ cô chớ.

Hắn tự ý bước vào nhà.

- Có tin tui la lên hok!

- Zậy lun!…

- Ờ!

- Zậy lun!…

Càg noí thì hắn càg đưa sát mặt vào nó.

- Ờ…!

- Kệ cô chớ! Bắt đầu học.

- Mẹ tôi noí rằg…

Nó chưa noí hết câu….

- Để tôi gọi ẹ cô. Allo! Tôi là người dạy kèm cho Sao Băg. Cho hoỉ…

Nó vội vàg giựt điện thọai, nhìn vào màn hìh.- Dễ dụ thật.

- Anh…!

- Ôn bài. Sắp thi giưã học kì rồi.

Nó lạh lùg vẻ giận dữ.

-Tôi sẽ noí chuyện với mẹ tôi sau, anh về đi. Tôi thực sự ko muốn học.

Nó quay lại, hắn vẫn viết bảng tỉh bơ.

- Nãy giờ anh có nghe tôi noí zj ko hả!?

- Sách Giáo Khoa toán, lật trag 45.

Nó tức giận quát.

- TÔI GHÉT ANH!- Tôi khôg muốn học vì ngừi dạy kèm tôi lại là anh đó! Tôi ghét anh vô cùg!!! Ước zj anh tàg hình để tôi ko phải thấy anh! Làm ơn đi về đi! Noí chuyện với anh chắc tôi lên tăg xông mà chết quá!

Nó chỉ tay ra phiá cưả

- Khôg tiễn!

Hắn lạnh lùg đi về mà ko noí với nó tiếg nào. Hắn khép cưả 1 cách 'nhẹ nhàg'.

R…Ầ…M!!!

10. Chương 10: Hoàn Cảnh

Nữa đêm nghe tiếng la mắg, đồ đạc văg vỡ tùm lum. Nó hoảg sợ, hé cưả phòg ra xem thử có chuyện zj.

- Cô! Loại đàn bà thật rẻ tiền!

Mẹ nó run rẫy.

- Anh!…

Ngưì đàn ôg đó đáh đập mẹ nó tàn bạo.

- Bất cứ ngưì đàn ôg nào, mày cũg có thể ngủ chug mà! Mày cũg dùg cách đó để moi tiền tao phải ko!!!……

Nước mắt nó ưá ra đầm đìa, lòg nó thắt chặt lại, cảm giác bây giờ cuả nó cảm thấy rất tội lỗi.´ Nó nấc lên. Nghe tiếg khóc thút thít cuả 1 người con gái từ phòg Hải Đăg bên cạnh. Nó quay sag, thật đúg là cậu ấy. Tiếg khóc nghe nữ tíh wá nên dễ nhầm.

Chúg tôi quay sag nhìn nhau, 2 mắt sưg lên. Thật giốg nhau.

Ôg ta cầm búa giơ cao rồi…

- Dừg lại!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!…..- Nó hét lên, chạy ra.Hải Đăg hốt hoảg la lên

- Sao Băg!? Sao Băg!?

Mẹ nó sock nặg…

- Đừg rời bỏ mẹ! Sao Băg!? Đừg mà! Đừg mà con!?

Bà ấy hét lên với giọg khàn cổ họg, bà đã khóc rất nhiù. Nghĩ lại, tôi chưa từg an uỉ bà ấy lần nào, đág lẽ…tôi phải ngăn cản bà ấy làm côg việc đó ckứ!

Vậy thì…''SAO BĂNG'' cái tên đó có ý nghĩa zj cơ ckứ!''Chúg ta sẽ cùg nhau đặt tên cho con bé. Anh mún nó là duy nhất, hoàn hảo, xinh đẹp, rực rỡ và diụ dàng. Em múôn 1 chút lạnh lùg ở con bé và sự thôg mih, lanh lợi. Con bé sẽ là 1 ngôi sao luôn toả ság giưã hàg ngàn, hàg vạn các ngôi sao khác giưã thiên hà và sẽ là ngôi sao duy nhất cuả chúg ta….”

''SAO BĂNG''Tôi đã sở hưũ cái tên đó. Cái tên mag đến may mắn, mag đến moị điều ước, tìm moị cách để mag đến cho người khác những điều mà họ cảm thấy hạh phúc. Vậy…chíh xác hơn là nó ''Mag đến'' hay ''Lấy đi" cuả ngưì khác chứ…….!

Nó tỉh dậy, hai giọt nước mắt lăn trên má. Đầu tôi…

- A…!?

Mẹ nó gôí đầu nằm lên ngừi nó ngủ say sưa. Ngưì bà đầy thương tích, mắt bà sưg đỏ lên vì khóc nhìêu. Chắc bà đã khôg ngừng lo lắg cho tôi.

Tôi đúg là một đưá mag đến bất hạh cho ngưì khác, có lẽ do tôi mà ba tôi mới mất, bây giờ đến mẹ tôi cũg khôg tha. Cho dù tôi có cố gắg đến mấy đi nưã thj cũg chẳg làm được gj. Tại sao ckứ! Tại sao lại nhắm vào tôi thế này…….

- Bà tỉh rồi hả Sao Băg?

Hải Đăg bước vào phòg.

- Bà ấy thức bao lâu rồi?

- Hai ngày nay rồi…

- Bó hoa đó…

Hỏi đến câu hoỉ đó, cậu ta nhau mày lại, cuối đầu xuốg.

- À!…tui đói rồi…- Nó cố ý đánh trống lảng

- Để tui…kiếm gj cho bà ăn.

Hải Đăg vội vã chạy ra ngoài. Có lẽ…hắn…

1 Tuần sau…

Nó hẹn hắn lên sân thượg noí chiện.

11. Chương 11: Ôn Thi Cuối Kỳ 1

- Hôm nay anh ko đi với cô ấy nưã à?_Vẻ mặt nó buồn rầu, ấp úng hỏi

- Nhỏ nào?_Hắn ngu ngơ

- Đừg có giả điên nhen! Hok phải bạn gái anh hả!?_Nó trợn mắt

- Bạn gái zj ở đây?_Hắn khó hiểu

- Sao thấy anh noí chuyện thân mật với ngưì ta mà lúc nào cũg đi chung với nhau là sao!!!

- Khục…HA HA HA HA!!!….

- Anh!…cười cái zj! Bộ vui lắm sao? Tui thực sự nghiêm túc đó!

Ánh nắng ấm áp, làn gió vi vu phất nhẹ mái tóc nó. Bao trùm lấy nó…cái cảm giác lạ lẫm, con tim nó xao xuyến, bồn chồn. "Lần đầu tiên…được nhìn thấy nụ cười ấm áp đó, cứ như mùa xuân đến bên tôi vậy". Hắn cốc vào đầu nó.

- Từ chối lời tỏ tìh mà gọi là noí chiện thân mật hả! Cô ta dai như điã đói lúc nào cũg theo chân tôi thôi! Hôm nay tôi làm nhỏ đó khóc là vì cô đó. Ngu vưà thôi chứ.

- Hả?

Hắn noí thầm vào tai nó.

- Cô…ghen à…Nhìn cô những lúc nkư thế này đáng iu quá…! Thích thật! - Hắn hồn nhiên

- Cái….cái zj!?Khôg!…khôg đời nào! Khôg bao giờ và đừg mog ckờ! Tui chỉ mún đề nghị anh tiếp tục dạy kèm cho tôi thôi!- Hai bên má nó đỏ phừng phừng

Vưà mới mở miệg là hắn đã đồg ý nhah như chớp. Nó còn chưa kịp noí hết câu.

- Chiều nay như thời khoá biểu. Đề cưog ôn tập đây.

- Anh làm cái này từ khi nào zậy!

- Cách đây 3 tuần!

Chiều….

- Ôn tập đến đây được rồi. Ngày mai nghỉ vì tôi bận phải đi kiếm việc làm thêm.

Nhà giàu mà vẫn phải đi làm thêm?Nét mặt nó ngơ ngác, từ đầu buổi họx đến giờ, nó cứ nghĩ ngợi lug tug.

- Hơ…..Hả! Cái zj!? Anh đi thốg trị hả!

- Khục….! Hôm nay cô bị làm sao zậy?…khục!

Mặt nó đỏ phừg phừg, cứ mỗi lần nhìn hắn cười là tim nó đập loạn xạ- Thích tôi rồi à!

Hắn sỗ ra 1 câu khiến nó xì khói. Chiều hôm sau……

- S…Sao…..SAO BĂNG??? Bà…bà mua bao cát để làm zj zậy!?

Hải Đăg hỏi há hốc mồm ngạc nhiên. Nó treo bao cát trog phòg, dán tấm ảnh nó lén chụp hắn trog giờ học rồi vưà đấm vào tấm ảnh dán trên bao cát vưà hét lên.

- Để…TRÚT GIẬN!!!!!!!!!!!!!!

9 giờ ság…..

- ÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁ!

Trễ học! Trễ học! Trễ học rồi!

Nó vưà hét màk kòn vưà làm VSCN. Ko còn thời gian ăn ság, nó cầm đại ổ bánh mì rồi gặm ngon lành, đến khi hết…

- ÁÁÁ! Mày bị mốc rồi!

Thôi kệ! Nó chạy chân đất đến trườg. Chết! Đóg cổg trừog rồi!? Leo rào thôi!…

- R…..Ầ…..M!!!!!- THƯA THẦY EM TRỄ 5 PHÚT!

Cã lớp xầm xì, ôg thầy tức trào máu họg. Cuối cùg nó bị mời vào phòg giáo viên.

- Đầu tóc như cái ổ quạ, còn đi học bằg chân đất, mồ hôi, quần áo thj lấm lem, váy bị rách còn lấy áo khoác thắt lại nưã ckứ! Em đừg có nói với tôi là em leo rào nka Sao Băg!

Gật

- Có tin tôi cko em zô sỗ đầu bài ngồi ko! Em đi trễ 5 tiết ckớ 5’ cái zj!

Gật- TRẦN SAO BĂNG!!!!!!!!!!!……

- Hả!?

- Em….!

Nó vội vã chạy vào nhà vệ sinh. Trời ơi~ buổi ság gặm ổ bánh mì mốc ngon lành…hu..hu…

Nó vào lớp, về ckỗ ngồi.Nó tức giận quát

- Tại sao buỉ ság ôg khôg kêu tui zậy hả Hải Đăg! Cái thái độ zj zậy!

Nó sực nkớ ra hồi sáng nó đòi ngũ ỡ nhà rồi…la Hải Đăg wá chừg!-

Hồi sáng bà đạp zô bụg tui liên hồi rồi phã 1 đốg nước mưa vào mặt tui nói là hôm nay bà mệt lắm màk!

-……Ờ……ha….ha…

Nó gựog cười.

Giờ ra về…

Hắn chờ đễ đón đầu nó trước cỗg trườg.

Nó mừg rỡ nhưg bên ngoài lại cố tõ ra khó chiụ.

- Làm zj ỡ đây!

- Hôm nay tôi bận rồi, thứ 3 tuần sau tôi sẽ dạy bù. Đề cưog đây.Về đến nkà…

- Này thj…..BẬN NÀY!!!!…..Bận này! Lúk nào cũg bận bận bận!

RẦM!….Nó đấm thủg lun bao cát. Hãi Đăg vội vã chạy vào phòg nó.

- Hã!!???Bao thứ 5 trog thág rồi đó Sao Băg!?

Nó trợn mắt nhìn Hải Đăg,sát khí nồg nặc.

- Ôg…sợ tốn tiền àk!!! Có tin là tươglai cuã ôg cũg sẽ giốg nkư bao cát này ko!?

-Bà…bà…mún ăn zj,để tui nấu?!

Nó nghiến răng, hít một hơi thật sâu.

- TUI MÚN ĂN THỊT TÊN ĐÓ!!!!!!!!!!!!!! Xào, hấp, nấu, nướg, tái, nạm, gân. Xươg cuã hắn tui sẽ nhai nhần nhuyễn!

- Đi…đi….Tui đi liền!

Sợ quá, cậu ta vấp chân té xuốg sàn. Ruì đứg dậy chạy ra khõi nkà. Mang dép thì chiếc cao chiếc thấp mà còn mang ngược nưã ckứ!

12. Chương 12: Sự Bất Ngờ

Nó ngồi trong phòng 1 lúc lâu sau rồi lấy từ trog cặp ra. Nào là đủ thứ dụng cụ làm Socola,….bla….bla……

Chắc hắn đi làm thêm rất mệt mõi- Nó nghẫm nghĩ một lúc rồi phóg nhanh vào bếp. A~ Chắc nó đag chuẩn bị cho ngày lễ tình nhân đây màk! Nó chăm chú làm nghiêm túc. Vưà làm màk môi nó cứ mĩm cười, ánh mắt nó diụ dàng

6h sáng…

Hải Đăng bước vào nhà bếp, dụi mắt thì thấy nó đang ngủ say. Nước miếng nó chảy tùm lum, đã vậy mà còn ngáy khí thế nữa chứ. Nhìn thấy hộp Socola đặt trên bàn được gói thật tỉ mỉ mà dễ thương, bên trong hẳn là có nhiều Socola đủ loại. Nhìn mặt nó lúc ngủ mới ngây thơ làm sao, còn mĩm cười nữa chứ! Chắc là nó đang rất mong đợi đến lúc được tận tay trao cho hắn hộp Socola mà nó làm, rồi muốn được nhìn vẻ mặt hắn sau khi ăn socola của nó. Cậu ta nhau mày,tim thắt chặt lại, chắc cậu ta muốn được là chủ nhân của hộp socola, chắc là cậu ta đang ước..giá như…có thêm đứa kon gái nữa để gây cản trở giữa hắn và nó thì nó và cậu ta sẽ bên nhau như trước, nếu vậy thì hay biết mấy…! Cậu ta ngắm nó lúc lâu rồi…buồn bã quay đi…

Trên trường, bọn nữ sinh tóm lấy hắn, bổ nhào trên tay tụi nó toàn là 1 đống Socola. Đổ dồn về phía hắn (CoolBoy trường này mà!)

Hải Đăng chỉ vừa mới bước vào cổng trường thì cũng toàn là tụi nữ sinh bắt chuyện rồi này nọ. Ngày Valentine đầu tiên mà nó thấy không được bình thường như những trường khác. Mà ngày này giống như…

- Một…một bãi chiến trường!!???

Nó ngơ ngác, trước mắt nó là tụi nữ sinh đang đánh lộn, cãi nhau như điên cuồng.

- Cool Boy ơi…Socola của mình nè!

- Của nó dở ẹc! Ăn cũa mình nè

- Của tao ngon hơn chứ!

- COOLBOY!!!!!!!!!!!!!!!

- HOTBOY!!!!!!!!!!

- Con chó! Mày tưởng mày là ai hả!

- Ôi! Socola của mày dở tệ!

- Tránh ra! Socola của tao phải được CoolBoy nhận đầu tiên chứ!

- Mày dám!

- Ăn Socola của mày thì có nước bị trúng độc quá!

- Con nhỏ này! Tránh ra coi!

- Mày dám giật tóc tao hả! Cho mày chết nè!

- Á!?

- Mày dám đẩy tao hả con chó!

- Cảnh tượng này thật…thật…"Hùng Vĩ"_Nó đơ người ra, tái xanh mặt rồi lẻn vào lớp.

Reng…reng…reng…

Nó ngạc nhiên, hai mắt trợn trắng. "Tại sao…!? Lúc nãy thấy tụi nữ sinh ôm 1 đống Socola mà! Anh ta không nhận dù chỉ 1 hộp sao!? Cả Hải Đăng cũng vậy. Hôm nay 2 người này bị zj vậy kìa!" Nó thắc mắc.

- Hôm nay lớp chúng ta sẽ có thêm 1 học sinh mới.

- Chào các bạn! Mình tên là Đặng Kim Anh. Đầu năm mình không nhập học được vì phải trông nom công ty của papa mình ở Pháp. Mình vừa mới về nước. Mong các bạn tận tình giúp đỡ!

Một cô gái dễ thương, lại biết ăn nói, giỏi giang, con của 1 gia đình giàu có. Khác hẳn so với đứa như nó. Ai cũng quý mến Kim Anh cã tụi nữ sinh trong lớp cũng vậy.

Hải Đăng để ý nó từ đầu giờ học đến giờ. Nó cứ sao lãng, ánh mắt buồn mơ hồ. Không biết có chuyện gì với nó nữa. Cậu ta quan tâm. Còn hắn thì học khác lớp với nó cơ mà.

Giờ ra chơi…

Qủa thật! Cô bạn mới chuyển vào lớp thật sự rất thu hút, xung quanh cô bạn đó toàn là 1 đống tụi nam, nữ sinh bắt chuyện. Nó ngơ ngác nhìn Kim Anh đến nỗi đơ cả người. Hắn vừa bước vào lớp thì tụi con gái nháo nhào lên, bu lại chỗ hắn. Còn Kim Anh, khi vừa mới nhìn thấy hắn thì nhỏ đó ngớ người ra rồi vờ không quan tâm nhưng cứ chú ý đến hắn chằm chằm. Hắn thì làm như không quan tâm đến nó, nhau mày tỏ vẻ khó chịu rồi bỏ ra ngoài.

Nó cứ tưởng hắn sẽ bước vào lớp rồi lúc nào cũng quan tâm đến nó như mọi khi nhưng hôm nay lại khác, hắn thậm chí còn phớt lờ nó nữa. Hộp Socola tự tay nó làm vẫn còn nằm nguyên trong cặp, nó lưỡng lự vì sợ sẽ bị từ chối nên không dám tặng.

Kim Anh lườm nó với ánh mắt căm ghét, khó chịu.

Hải Đăng tuy lo lắng cho nó nhưng không thể nào nói chuyện với nó được vì nó đã nói rằng sợ sẽ bị tụi nữ sinh…Nên cậu ta vẫn cứ ngồi đó mà chú ý đến nó thôi.

- Bà làm sao vậy Sao Băng? Mặt bà cứ buồn rầu từ sáng tới giờ!_Nhi quan tâm

- Chuyện này…Không.Không có gì đâu_Nó gượng cười

- Nói đi, để tui có thể chia sẻ với bà. Tụi mình là bạn thân mà!

Nghe đến chữ "Bạn thân". Nó nhìn sang phía con Kim Anh. Nhau mày, úp mặt xuống bàn khóc nức nở.

- Tui…tui…hix…

- Thậm chí bà còn không xem tui là bạn thì làm sao tui với bà có thể là bạn thân?

- Kim Anh…đã từng là người bạn đầu tiên mà tui quý mến nhất…_Nó nức nở

13. Chương 13: Đêm Valentine

- Vậy tui là gì của bà? Chẳng phải tui cũng là bạn thân của bà sao?

- Kim Anh ghét tui lắm!

- Vì sao?

- Kim Anh…nghĩ rằng tui cướp người yêu của cô ấy! hu…hu…hu….

-…Đừng khóc nữa

- Tui không có khóc! Tui đổ mồ hôi qua mắt! HUU….

- Cái con ngốc này! Bà phải nói rõ với nó chứ!

- Hôm nay tui định sẽ tặng socola cho tên đó nhưng…

- Bà phải tự tin lên chứ!

Giờ ra về…

Hộp socola vẫn còn nằm trong cặp nó nguyên vẹn, không biết rằng có nên tặng hay không, nó sợ rằng sẽ bị hắn từ chối, chẳng phải đứa con gái nào cũng bị hắn từ chối hết rồi sao? Huống chi là nó- con nhỏ khó ưa mang đến bất hạnh cho người khác. Bóng nó lững thững bước đi trong sân trường vắng tanh. Chợt! Nó nghe thấy âm thanh của hai chiếc bóng sau trường.

- Tối nay đến nhà tớ nhé!_Kim Anh nhìn hắn với ánh mắt háo hức

- Biết rồi._Hắn lạnh nhạt bước đi

Lưng nó tựa vào tường, trên tay siết chặt hộp socola với những công sức và mong đợi sẽ được trao tận tay hắn nay đã tan biến chỉ sau một buổi sáng. Buổi tối…nó định sẽ ở nhà nhưng…

- Bà đi đâu vậy?_Hải Đăng siết chặt bàn tay mảnh dẻ của nó đang định mở cửa

- Tui…

- Tui…thích bà! Vậy…làm ơn…đừng đi tìm tên đó có được không?

- Tui biết…

- Tui thích bà không phải với tư cách là người em họ! Mà là tình yêu nam nữ đó! Tại sao bà lúc nào chỉ xem tui như là đứa em trai bé bỏng của bà vậy!

Càng nói cậu ta càng siết chặt tay nó hơn

- Tui cũng thích ông…nhưng, đó là tình cảm của một người chị gái dành cho đứa em trai bé bỏng của mình, tui..xin lỗi!_Nó giựt phắt tay mình ra và mở cửa

- Sao Băng!

Nó xoay lưng lại

- Hạnh phúc nhé!_Cậu cười buồn khi phải nói câu nói ấy, cậu thực sự không muốn…nhưng…cậu không phải là người có thể ở bên cạnh và bảo vệ nó

Đáp lại là nụ cười rạng rỡ trên môi, nó chạy ra khỏi nhà, bỏ lại cái bóng màu đen của Hải Đăng với những giọt nước nóng hổi lăn dài trên đôi má, chạy đến trước cửa nhà Kim Anh, ánh mắt nó bắt gặp hắn đang đứng đối diện với Kim Anh và trên tay cô ta là hộp socola..cô ta tiến đến gần hắn nhưng hắn vẫn không có chút phản ứng. Dường như âm thanh thất vọng lớn đến nỗi có thể khiến hắn nghe thấy tiếng bước chân chạy thật nhanh của nó.

- Đi đâu đó.

Giọng nói trầm, ánh mắt lạnh nhạt của hắn lúc này như khiến nước mắt nó không ngừng tuôn trào, tay hắn siết chặt nó đau đớn, nó mặc tâm trạng hắn lúc này, giựt phắt tay hắn, nó chạy đi.

- Á!?_Nó vấp té nhưng vẫn cố đứng dậy và chạy tiếp, chạy mãi. Bất giác, hắn bế nó lên.

- Sao lại giận?

- Bỏ tôi ra!_Nó vùng vẫy

- Lúc nãy do tôi không có hứng thú với cô ta nên mới không thèm phản ứng gì.

- Huuhuuhu…Còn bày đặt làm giá nữa! Tôi không cần biết! Bỏ tôi xuống!_Nó đẩy hắn ra

Hắn ôm chầm lấy nó và đặt nhẹ nụ hôn của mình lên làn môi mềm mại của nó, ánh đèn đường rọi xuống bóng hai người. Nó chợt nhớ ra mảnh ký ức hôm nào, ngày nó gặp được cậu con trai kỳ lạ…

- Anh!?

- Tôi giận cô vì không tặng socola cho tôi từ sáng đó._Hắn lườm nguýt

- Vậy ra…buổi sáng anh không nhận socola của những người khác là do tôi sao!?

- Đưa đây!_Hắn móc từ túi nó như biết nó đã đem theo hộp socola

- Sao anh biết?

- Bạn cô cho tôi biết! Ngon thật!_Hắn vừa nói vừa ăn ngấu nghiến

Chợt, hắn cõng nó lên lưng.

- Huu…Hu….hu…

Đôi mắt ướt đẫm nhòa lệ trên đôi bờ vai mạnh mẽ, nó gào lên, nhịp thở lẫn lộn nhưng cớ sao…những vì tinh tú đêm nay lại tỏa sáng hơn bao giờ dưới màn đêm…em đã tìm thấy và nhận ra anh chỉ với một nụ hôn

*** THE END ***

Đọc và tải ebook truyện tại: http://truyenclub.com/sao-choi-may-man